

תת"ע 6159/10/14 - מדינת ישראל נגד באסם ספורי באסם ספורי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6159-10-14 מדינת ישראל נ' ספורי
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

באסם ספורי באסם ספורי

הנאשם

הכרעת דין

1. העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום היא, כי בתאריך 19/5/14 בשעה 08:22 או בסמוך לכך, בשדרות נשיאי ישראל בכרמיאל שעה שנהג את רכבו ממערב לכיוון מזרח, כביש בו המהירות המירבית המותרת הינה 50 קמ"ש, נהג במהירות של 72 קמ"ש. עבירה בניגוד לתקנה 54(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. האמצעי בו נמדדה מהירות נסיעתו של הנאשם, אליבא דגירסת התביעה, הינו מד מהירות לייזר להלן: (ממל"ז) מסוג LRB LTT, אשר הופעל ע"י רס"מ סביתי סביתי.
3. לאור ההלכה הפסוקה, ע"פ 5345/90 **בראונשטיין נ' מ"י**, פד"י מו(5) 40, כאשר מבקשת התביעה לבסס את ראיותיה להוכחת מהירות נהיגתו של הנאשם על התוצאה שנתקבלה באמצעות ממל"ז - עליה לעמוד בנטל ההוכחה בשלושה תחומים אלו הם:
 - א. על התביעה להוכיח, כי המכשיר, במקרה זה הממל"ז, הופעל על ידי שוטר מוסמך ומיומן.
 - ב. על התביעה להוכיח, כי הממל"ז פעל באופן תקין בשעת המדידה.
 - ג. על התביעה להוכיח, כי הממל"ז הופעל כראוי, בקטע כביש מתאים ובתנאים שבהם לא מתעורר כל ספק סביר, שמא התוצאה שנתקבלה בצג הממל"ז לא משקפת נכונה את מהירות נהיגתו של הנאשם.
4. כעת לשאלה, האם עמדה התביעה בנטל השיכנוע כנדרש במשפט פלילי ביחס לשלושת התחומים האמורים, התחומים יידונו אחד לאחד.

א. אשר להוכחה בדבר הכשרתו, הסמכתו ומיומנותו של מפעיל הממל"ז, הוא עד התביעה רס"מ סביתי סביתי, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, שעד התביעה פעל שעה שהפעיל את הממל"ז ומדד את מהירות נסיעתו של הנאשם בהיותו מוכשר, מוסמך ומיומן למלאכה זו. עד התביעה העיד בפני באומרו, כי הוא משרת במשטרת התנועה הארצית (מתנ"א), והוסמך להפעיל מד מהירות לייזר, ממל"ז כבר משנת 2012. נוסף לאמור, תיאר עד התביעה את אופן ביצוע המדידה והשתכנעתי כי עשה זאת במיומנות.

ב. אשר להוכחה בדבר היותו של הממל"ז עובר לשעת הפעלתו ומדידת מהירות נסיעתו של הנאשם תקין. גם בעניין זה, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר שהממל"ז היה תקין בשעת ההפעלה וזאת מן הטעמים הבאים:

1. עד התביעה, רשם בדו"ח ת/1 את הבדיקות שביצע, הן לפני המשמרת והן בסיומה ומצא כי המכשיר תקין.

2. העד פירט את הבדיקות אחת לאחת: בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה תקינה, בדיקת תיאום ובדיקת כיוול.

3. בנוסף, הוגשה תעודת עובד ציבור ת/2 חתומה ע"י יצחק קסטרו ומצהיר כי ערך ביקורת תקופתית למכשיר הנדון ביום 8/1/14 ובה נמצא המכשיר תקין וכשיר לפעולה.

אשר על כן, הוכח לשביעות רצוני כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו.

ג. אשר להוכחה בדבר המקום והתנאים בהם הופעל הממל"ז. גם בעניין זה שוכנעתי

מעל לכל ספק סביר כי המכשיר הופעל גם בתנאי השטח המבטיחים כי המכשיר

מדווח את המהירות הנכונה וללא שיבושים.

בדו"ח ת/1 רשם עד התביעה כדלקמן:

"... אכפתי את התנועה המתקרבת ממערב למזרח, הבחנתי ברכב הנ"ל נוסע בנתיב השמאלי ובנתיב ימין נסע אוטובוס ירוק של חברת "אגד". אני ראיתי כי הרכב הפרטי הנ"ל מתחיל להגביר את מהירות הנסיעה שלו ומתחיל לעקוף את האוטובוס הירוק. בסיום העקיפה הרכב הפרטי נשאר בנתיב השמאלי. אני לזרתי לעבר הרכב הפרטי הלבן הנ"ל וראיתי כי הרכב נוסע מעל המותר במקום. אני סמנתי לרכב הפרטי הלבן לעצור בצד הדרך סמוך אלי. הצגתי את הנתונים לנהג. הנהג לבדו ברכב.... לציין כי בקטע העקיפה לא היו רכבים נוספים חוץ מהרכב הנ"ל ומהאוטובוס של אגד".

בנוסף רשם עד התביעה, כי לצורך אמינות ההפעלה, הקפיד על הדברים הבאים:

- א. היה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המפעיל לבין רכב המטרה.
 - ב. ההפעלה נעשתה כלפי רכב המטרה שכל חלקיו הנטענים להיראות גלויים לעין המפעיל.
 - ג. מרגע זיהוי רכב המטרה נקודת הכיוון האדומה היתה מכוונת לאיזור מרכז רכב המטרה עד לקבלת צליל אישור מדידה.
 - ד. במהלך כל המדידה נקודת הכיוון האדומה כוונה לאיזור מרכז רכב המטרה.
 - ה. היה קשר עין רצוף בין המפעיל ורכב המטרה עד לעצירתו.
 - ו. טווח גילוי רכב המטרה היה 196.7 מטרים.
 - ז. רכב המטרה היה בנתיב השמאלי מתוך שני נתיבים כאשר הוא בתנועה מתקרבת.
 - ח. בשעת ההפעלת הממל"ז לא ירד גשם, שלג ולא היה ערפל.
- אשר על כן, שוכנעתי כי השוטר הפעיל את המכשיר על פי הנוהל.

5. גירסת הנאשם:

מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

תגובתו הראשונית של הנאשם היתה "לא נסעתי מהר, היה אוטובוס במקביל של אגד. עצרת אותנו ונתת לאוטובוס לעבור".

בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם "אני באתי לעבודה באתי לכיוון המכללה בכרמיאל היה אוטובוס של אגד נסע לפניי ופתאום אני רואה שהאוטובוס החל להאט. רציתי לעבור אותו, ראיתי שוטר שסימן לאוטובוס לעצור. האוטובוס המשיך ועשה לי סימן לרדת משהו כמו 30 מטר לחכות לו בפינה בצד. הופתעתי מה הוא עושה כי חשבתי שהוא עוצר את האוטובוס. אני לא צריך להיות הקורבן של השוטר שהחליט משום מה לוותר על האוטובוס".

בהמשך חקירתו הנגדית ציין הנאשם כי הוא נוסע כאשר הוויז מופעל ואשר מציין לו את מהירות הנסיעה. לדעתו הוא לא נסע מעל 50 או 52 קמ"ש.

הנאשם מאשר כי הוא אכן נסע בנתיב השמאלי ולטענתו היתה מגבלה של שדה ראייה.

6. לא מצאתי ממש בטענות הנאשם. לא מצאתי כי עלה בידי הנאשם להפריך את גרסת השוטר. למעשה, בקטע האכיפה היו שני כלי רכב, רכבו של הנאשם והאוטובוס שנסע בנתיב הימני.

לאחר שבחנתי את גרסת הצדדים שוכנעתי כי הרכב הנמדד הוא רכבו של הנאשם. עד התביעה ציין בצורה מפורטת כיצד בוצעה המדידה והוא ציין כי הוא מדד את רכבו של הנאשם רק לאחר סיום העקיפה, כך שבסופו של דבר, אני שולל אפשרות של טעות במדידה.

כמו כן אני שולל את טענת הנאשם כי השוטר מדד את האוטובוס אולם משיקולים זרים החליט לוותר לאוטובוס ולעצור אותו. השוטר הסביר מדוע הוא עצר את האוטובוס וההסבר שמסר מניח אתה דעת והגיוני, בנסיבות העניין.

סיכומי של דבר, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנני מוצא אותו אשם בביצועה.

נדחה לטיעונים לעונש ליום 16/3/17 שעה 13:00.

המזכירות תמציא הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ז, 19 ינואר 2017, בהעדר הצדדים